

Η συσχέτιση της πικρής γεύσης και της έκβασης των ασθενών με COVID-19

Οι υποδοχείς της πικρής γεύσης στη γλώσσα έχουν συσχετιστεί με τη φυσική ανοσία απέναντι σε παθογόνα στη μύτη και στους ρινικούς κόλπους, ενώ γενετικές παραλλαγές στα γονίδια που κωδικοποιούν για τους υποδοχείς της πικρής γεύσης έχουν συσχετιστεί με διαφορετική ευπάθεια, συμπτωματολογία και έκβαση σε λοιμώξεις ανώτερου αναπνευστικού. Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Γιάννης Ντάνας, Πάνος Μαλανδράκης και Θάνος Δημόπουλος (Πρύτανης ΕΚΠΑ)** συνοψίζουν τα αποτελέσματα πρόσφατης μελέτης των H.P.Barham και συνεργατών στο έγκριτο περιοδικό JAMA Network Open (doi:10.1001/jamanetworkopen.2021.11410).

Οι ερευνητές αξιολόγησαν τη συσχέτιση μεταξύ των διαφορετικών φαινοτύπων του υποδοχέα πικρής γεύσης και της έκβασης των ασθενών με COVID-19. Πραγματοποιήθηκε μια προοπτική μελέτη κατά την οποία οι συμμετέχοντες υπεβλήθησαν σε δοκιμασία γεύσης για να προσδιοριστεί ο φαινότυπος του καθενός ως προς τον υποδοχέα της πικρής γεύσης. **Με αυτό τον τρόπο διαχωρίστηκαν σε άτομα με ιδιαίτερα ενισχυμένη αίσθηση της πικρής γεύσης (super-tasters), άτομα με κανονική αίσθηση της πικρής γεύσης (tasters) και άτομα με μειωμένη ή μηδενική αίσθηση της πικρής γεύσης (non-tasters).** Κατά την ένταξή τους στη μελέτη όλοι οι συμμετέχοντες υπεβλήθησαν σε δοκιμασία PCR για τον SARS-CoV-2 και ήταν αρνητικοί. Οι συμμετέχοντες παρακολούθηθηκαν έως την επιβεβαίωση της λοίμωξης από SARS-CoV-2 με PCR.

Συνολικά συμπεριελήφθησαν 1935 άτομα με μέση ηλικία τα 45.5 έτη, εκ των οποίων οι 1101 ήταν γυναίκες (56.9%). Με βάση τη φαινοτυπική δοκιμασία γεύσης, οι 508 (26.3%) ήταν super-tasters, οι 917 (47.4%) ήταν tasters και οι 510 (26.4%) ήταν non-tasters. Συνολικά καταγράφηκαν 266 κρούσματα COVID-19 εργαστηριακά επιβεβαιωμένα με PCR. Από αυτά, τα 55 (21%) χρειάστηκαν νοσηλεία. Η διάρκεια των συμπτωμάτων μεταξύ των ασθενών με θετική δοκιμασία PCR για τον SARS-CoV-2 ήταν από 0 έως 48 ημέρες. **Οι non-tasters είχαν σημαντικά μεγαλύτερη πιθανότητα (κατά 10 φορές) να έχουν θετική δοκιμασία PCR για τον SARS-CoV-2 συγκριτικά με τους tasters και τους super-tasters, όπως επίσης και μεγαλύτερη πιθανότητα νοσηλείας εφόσον νοσήσουν (κατά περίπου 4 φορές) και να έχουν συμπτώματα για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα (μέση διάρκεια συμπτωμάτων 23.7 ημέρες συγκριτικά με 13.5 ημέρες μεταξύ των taster/super-taster).** Οι 47 από τους 55 ασθενείς (85.5%) με COVID-19 που χρειάστηκαν ενδονοσοκομειακή νοσηλεία ήταν non-tasters. Αντίστροφα, μόνο οι 15 από τους 266 ασθενείς (5.6%) με θετική δοκιμασία PCR για τον SARS-CoV-2 ήταν super-tasters.

Συμπερασματικά, η συγκεκριμένη μελέτη υποστηρίζει ότι ο φαινότυπος των ατόμων ως προς τους υποδοχείς της πικρής γεύσης σχετίζεται με τη φυσική ανοσία έναντι στη λοίμωξη από τον ιό SARS-CoV-2, καθώς και με την κλινική έκβαση των ασθενών με COVID-19. Τα άτομα με μειωμένη ή μηδενική αίσθηση της πικρής γεύσης (non-tasters) ήταν πιο πιθανό να μολυνθούν από τον SARS-CoV-2 συγκριτικά με τους υπόλοιπους, οι οποίοι φαίνεται να έχουν μια ενισχυμένη εγγενής ανοσιακή προστασία έναντι παθογόνων συμπεριλαμβανομένου και του SARS-CoV-2.